

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen tilsigter at give de højere uddannelsesinstitutioner et udstrakt økonomisk selvstyre.

Udvikling af et økonomisk system, hvor institutionerne får én samlet bevilling til at finansiere alle omkostninger ved deres aktiviteter, vil medføre en mere hensigtsmæssig prioritering.

Det er tanken at omlægge bevillingssystemet for de højere uddannelsesinstitutioner. Det forventes således, at der fremover på de årlige finanslove fastsættes en bevilling pr. studerende og en basisbevilling til forskning.

Til stk. 2

Bestemmelsen begrænser undervisnings- og forskningsministerens selvstændige beføjelse til at gribe ind i institutionens økonomiske dispositioner og skal derved sikre, at institutionen har fri dispositionsret over givne bevillinger, tilskud og optjente indtægter, herunder tilskud til åben uddannelse og indtægter fra indtægtsdækket virksomhed m.v.

Bevillingsforudsætningerne vil fremgå af de årlige finanslove og kan indeholde særlige forudsætninger om småfagsforpligtelser, drift af offentligt tilgængelige museer m.v.

Til stk. 5

Princippet er, at institutionerne selv bestemmer, hvem og hvor mange studerende inden for en given pladsramme de vil optage, jf. § 1, stk. 3.

Der er imidlertid hjemmel for ministeren til at fravige dette princip ved at fastsætte minimumstal for at sikre, at kapaciteten – herunder bygningskapaciteten – kan udnyttes.

Hjemmelen til at kunne fastsætte maksimumtal giver mulighed for, at der kan fastsættes en maksimal samlet pladsramme, eller at der kan fastsættes et maksimalt optagelsestal for den enkelte uddannelse. Et maksimumtal for den enkelte uddannelse kan f.eks. være begrundet i, at uddannelsen ikke skønnes at leve op til de kvalitetsmæssige krav, der stilles efter uddannelsesreglerne, jf. § 2, men kan også fastsættes af andre grunde, primært beskæftigelsesforhold.

Til stk. 6

Bestemmelsen giver mulighed for, at institutionen kan modtage undervisningsafgifter fra udenlandske studerende. For studerende fra et EF-land gælder der dog særlige regler om gensidighed.

Det vil ligeledes være muligt i enkelttilfælde at modtage studieafgifter fra Ph.D.-studerende, hvis uddannelse finansieres af eksterne midler.

Til stk. 7

Ministeriet arbejder med planer om at gennemføre en decentralisering på det bygningsmæssige område. Hensigten er, at institutionen skal have det samlede ansvar for de ressourcer, der stilles til rådighed for dens virksomhed, herunder også ansvaret for bygningsmassen. Hidtil har ansvaret for tilvejebringelse og vedligeholdelse af institutionernes bygningsmasse været placeret i Undervisnings- og Forskningsministeriet. Hvis dette ansvar henlægges til institutionerne, vil der være behov for at fastsætte regler om institutionernes kapitalforvaltning.

Til stk. 8

Reglen svarer til gældende lovs § 30 og gør det muligt for institutionerne at indsætte ikke-statslige midler på f.eks. en bankkonto og oppebære renteindtægter.

Til stk. 9

Med henblik på f.eks. opgørelse af årsstuderende som grundlag for bevillinger og studieaktivitetskontrol som grundlag for uddannelsesstøtte kan undervisnings- og forskningsministeren stille krav om, at institutionerne anvender administrative systemer, herunder til regnskabsaflæggelse m.v.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen er en gentagelse af den eksisterende hjemmel i lov nr. 263 af 4. juni 1970 om Københavns Universitets placering og universitetscentre. Når hjemlen er medtaget i lovforslaget, er det dels fordi man ønsker en revideret formulering af bestemmelsen og dels for at kunne ophæve lov nr. 263 af 4. juni 1970.

Til stk. 2

Der tænkes på institutionernes samarbejde med forskerparker, studenterboghandler, forlag og kantinevirksomheder m.v.

Til § 11

Kun klager over retlige mangler er omfattet af en klageadgang til ministeren eller til en særlig klageinstans. I de nærmere regler herom fastsættes også en særlig klagefrist både med hensyn til klager til ministeren og til den særlige klageinstans. Bestemmelsen